

Euthymius.

Illi vero egressi demigraverunt in gregem porcorum;

Arias.

Et ecce irrumpit totus grex.

ALTER TEXTUS.

Marc. 5. 13.

Et concessit eis statim Jesus. Et exeuntes spiritus immundi introierunt in porcos: & magno impetu grex precipitatus est in mare ad duo millia, & suffocatus sunt in mare.

Luc. 8. num. 32.

Et permisit illis.

Ibid. num. 33.

Exierunt ergo Dæmonia ab homine, & intraverunt in porcos: & impetu abiit grex per præceptum in stagnum, & suffocatus est.

EXPOSITIO.

63. Sensus litteralis.

ONCESSIT Dominus, ut in porcos intrarent Dæmonia, non annuens votis eorum, sed ut divina virtus Christi manifestaretur, siquidem ex ejus imperio Dæmones ab homine exibat, & in porcos ingrediebantur. At illi exeuntes abierunt in porcos, accepta facultate exierunt ab hominibus, & indilate in porcos ingrediuntur. Et ecce impetu, hoc est, magna, & incredibili vehementia, abiit totus grex per præceptum in mare. Totus grex, ut dixi supra, partim erat in monte, partim circa montem. At ubi Diaboli ingressi sunt in porcos, statim illa animalia convolarunt ad montem, & ibi de rupe, ut expressit Syriacus, montis imminenti, ac per præceptum, & loca prærupta totus grex, qui, ut notat Marcus, ad duo millia erat, in mare irrumpit. In mare, scilicet Genesareth, de quo facta est mentio, & prope quod miraculum acciderat. Et mortui sunt, non enim invaserunt Dæmones porcos, ut in eis manerent, sed ut in stagno suffocarent, ac submergerent.

QUESTIO XI.

Quare Dæmones non permittantur ingredi in porcos, nisi prius petita licentia? Et cujusnam essent porci illi?

64. DUBITANT Doctores, cujusnam essent porci illi, quorum ingressum expostulant Dæmones: Carthusianus, cum quo con-

sentit Caietanus, & probabile judicat Abulencan. Carthuf. Cant. 4. Abulens. Iansenius. E contra vero Iansenius, & probabilis judicat Abulensis citatus, in qua sententia videtur esse Rupertus allegans. Rupertus. Dæmones tenent gregem fuisse Iudæorum; & Iudæos pascere porcos potuisse, non ut vescerentur, sed ut Ethnicis venderent. In hoc dubio nil firmum dici potest, cum nulla efficax hac in re sit conjectura; & facile quis sustinebit, quod ille grex tam magnus; ad duo millia porcorum; ut explanat Divus Marcus, & qui multos habebat pastores, ut notant Evangelistæ, partim pertinebat ad Iudæos, partim ad Ethnicos; nam illa regio trans Iordanem ab utrisque habitabatur, ut tradunt Iosephus de bello. Abulensis capite octavo Matthæi, questione 63.

Ad principalem questionis partem veniamus, quare scilicet Dæmones non permittuntur ingredi in porcos, quin prius ipsi publice, & alta voce à Christo licentiam expostulent, illamque obtineant? Respondeo primo, quod hoc ordinatum est Dei consilio, ut ipsamet Dæmonis confessione eunctis fieret manifesta iniqua, atque maligna Dæmonis voluntas tenendi, ac nocendi hominibus. Et simul declararetur eximia Christi potestas. Malignitas Dæmonis patebat, quia si expellebatur ab hominibus, ingressum in porcos volebat; ut si homini in se ipso nocere non poterat, illi saltem in rebus ipsius damnum daret, ac detrimentum. Hac etiam dæmonis postulatione Christi potentia fiebat maximè nota, siquidem nec immunda animalia, ut notant Divus Chrysostomus, Euthymius, Paschasius, Bonaventura, & alij, Diabolus poterat introire, nisi ex data licentia, ac permissione à Christo, Quod erat efficacissimum ejus potentie argumentum; nam, cum Diabolus superbissimus fuerat, ac nimis arrogans, dum se humiliat licentiam poscens, vehementissimè omnibus supremum Christi dominium, evidens, ac notum faciebat.

Secundò, D. Ambrosius hoc loco lib. 6. in Lucam, sic ait: Primum clementiam Domini debemus advertere, quod nullum prius ipse condemnat sed unusquisque sibi auctor est pena. Non mittuntur in porcos Dæmones, sed ipsi petunt. Mandavit Dominus, ut Dæmones exirent ab hominibus. Cur etiam eis non imperat, ut in porcos ingrediantur? nam divina potestas æquè facile utrumque præstare poterat? Cur ergo Dominus expectat, ut Dæmones hoc postulent, & obsecrent: Mitte nos in porcos: Dæmones Christum rogarunt, ne eos in abyssum mitteret; & tamen ubi primum ingressi sunt in immunda animalia, statim per præceptum in aquarum abyssum se dederunt. Non ergo eis mandat Dominus intrare in porcos, sed ipsi hoc expostunt. Tanta est Domini benignitas, & nulli creaturæ ex se mala, dejectioneque patet, sed unaqueque creatura causa sibi est, auctoreque mali, atque illud, sibi ambit, & procurat. Vide Domini clementiam nullum prius ipse condemnat, sed unusquisque sibi auctor est pena.

Tertiò, Tertullianus lib. de fuga, capite 2. Nec in porcorum ait, gregem Diaboli legio habuit potesta

potestatem, nisi eam de Deo impetrasset, tantum abest, ut in oves habeat. Possimus dicere porcorum quoque fetas tunc numerarias apud Deum fuisse, nedum capillos Sanctorum? Poterat Dominus indilate imperio suo expellere Dæmones ab hominibus illis, tamen his obsecrationibus dat locum, ut ex propria Dæmonis confessione imbecillitas illius fieret cunctis aperta. Si enim ille, nisi Deo permittente, & concedente, in illa animalia immunda nihil audere poterat, quanto magis in Christi oves nihil poterit? nunquid apud Deum magis sunt porcorum numeratae fetæ, quàm Sanctorum capilli? minime.

68.

Imò potius ut videatur, quantum ovibus, ac Sanctis Christi subiciantur Dæmones, aliquando ab ipsis persequendi aliquos accipiunt facultatem, ut constat ex Paulo, qui Hymenæum, & Alexandrum tradidit Satanz, 1. Timoth. 1. numero 20. Ac si Diabolus totam suam immanem in eos crudelitatem excercere non valeret, nisi habita prius ab Apostolo facultate. Unde citato cap. concludit Tertullianus. Vides jam, & à servis Dei facilius Diabolum accipere potestatem: tantum abest, ut eam ex proprietate possideat.

Tertull.

QUESTIO XII.

Quare Dominus concessit Dæmonibus, in porcos introire?

69. Hieron.

ARIE rationes hujus rei assignantur à Patribus. Primò D. Hieronymus hoc loco Matthæi, sic ait. Non quod concesserit Salvator Dæmonibus, quod petebant, sed ut per interfectionem porcorum hominibus salutis occasio præberetur. Pastores, illa carnes; statim nuntiant civitati. Permittit Dominus, ut tot porcorum interfectione longè, latèque miraculum divulgaretur, fieretque maximè compertum ad hominum salutem, qui simul, Christi Domini potentiam agnoscentes benignitatem, ac severitatem ejus etiam viderent: benignitatem erga homines à Dæmonibus liberatos; severitatem erga immunda animalia in mare præcipitata: & ita intuentes simul misericordiam ejus, & judicium, Christum Dominum maximè colerent, ac venerarentur.

70. Chrysof.

Theoph.

D. Thom.

Chrysof.

71. Euthym.

Secundò, Divus Chrysostomus hom. 29. multas dat rationes, ut omnes perfectam haberent sevam Dæmonum crudelitatem. Tertio, Ipse, & Theophylactus, Concedit Christus Dæmonibus intrare in porcos, demonstrans, qua amaritudine, & odio in homines ferantur; & si eis daretur potestas, ac divina virtute non prohiberentur, pejus nos, quàm porcos affligerent. Et idem tradit D. Thomas. Quarto idem Chrysostomus. Ut omnibus fiat evidens, quod Dæmon, nisi Deus permittat, neminem lædere potest; ut explicavi latius superiori quæst. Quintò ipse Chrysostomus. Ut appareat manifestum, singularem esse Dei providentiam erga singula, nisi enim hoc fuisset, illi homines oblecti, jam essent à Dæmonibus suffocati, ut jam supra dixi ex D. Basilio. Sextò Euthymius. Ut mors porcorum, Dæ Sylovia in Evang. Tom. 11.

mones ab hominibus exisse, confirmaret, ac demonstraret. Septimò, D. Augustinus tractat. August. 6. in Ioan. hanc moralem rationem præbet, Certa, inquit, mysterij gratia, & certa dispensatione dimisit Dominus in porcos, ut ostenderet, Diabolum in eis dominari qui vitam porcorum gerunt. Octavò Divus Basilius Seleucus orat. 23. sic ait: Basil. Seleucus. Cur igitur, ó Domine, Dæmonibus potestatem facis? Cur eorum nequitia gnarus, verbis persuaderi se visisti. Vt discamus nos homines, porcos Dæmones esse infirmiores, tum Deus obstat. Vt Dæmonis infirmitas videatur, concedi, si quidem ipse in vilem vitam, atque abjectam creaturam nihil valer, cum sub manu Dei cuncta sint posita. Nonò, Aliam rationem reddit ipse S. Pater, ut videamus, quam necessarium sit nobis Dei auxilium, atque protectio; si enim ipse non custodiat, aut nos in inimici manibus linat, cuncti in interitum ibimus. Decimò, In laudem petitionis, ac orationis, quandam rationem valde moralem supra inculcavi q. 1. n. 6.

Undecimò, D. Bonaventura. Concedit, ut se ostendat omnium rerum Dominum, qui potest prohibere, & concedere ingressum in Porcos, aut rem quamcumque aliam. Mea sunt omnes fera sylvarum, jumenta in montibus, & boves, Psalm. 49. numero 10. Duodecimò, idem D. Bonaventura. Ostendit Dominus in hoc, quod magis diligit salutem unius hominis, quam millia brutorum animalium: ac proinde cum Dæmones exissent ab homine, veluti videbatur, quod in contemptu haberet cetera temporalia, Porcos autem omnibus, quoniam ista sunt, Dotins, qui animas animas, Sapient. 21. numero 27.

Decimotertiò, Hoc permisit Dominus in penam Gerasenorum, ut innuit Albertus Magnus. Alb. Magn. Qui cum essent Israëlita, porcos alebant, ad quos eos contra Dei legem comedendos, vel aliis parabant occasionem vescendi eis contra Dei mandatum. Et meritò tales Domini permisso puniuntur perentibus eorum gregibus, atque consumptis. Ait Osee cap. 13. numero 1. Loquente Ephraim, Osee 19. horrore irasit Israël, & deliquit in Baal, & mortuus est. Quando Ierobam erexit vitulos aureos, tunc verba habuit; quibus omnes ad eos adorandos provocabat. Ex quo terrore ductus Israël, in vitulorum adoratione deliquit. Sed quid ex hac negotiatione peccatorum Israel sibi comparavit Ephraim, nisi mortem, & interitum, ut ibi pondera Divus Hieronymus. Et mortuus est, ait S. Doctor, morietur cum populo, quem seducit. Qui aliis peccandi occasiones parat, nil aliud sibi nisi mortem; ac præcipitium comparat.

QUESTIO XIII.

Quare ubi primum Dæmones ingressi sunt in porcos, ipsi statim submergantur in mare?

IN limine hujus questionis inquirendum est, an Dominus permiserit ingressum dæmonum in porcos, ea intentione, ut ipsi submergerentur? Negat Toletus in cap. 8. annotat: 74. Ait